

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 34

(3154)

Год. XXIX

Събота, 18 март 1972 г.

Цена 2 стотинки

СЕЛКОСТОПАНСКАТА ТЕХНИКА В НАСТЪПЛЕНИЕ

Прогресивна технология и комплексна механизация — високо плодородие

Задача номер 1: най-рационално да се използва машинно-тракторният парк

Тази година — нови машини и 1200 механизатори повече!

Пред селското стопанство на окръга стоят отговорни задачи за увеличаване на продукцията, за развитието на техническия прогрес, за висока обществена производителност на труда. Решаващ дял в това отношение се пада на механизацията и автоматизацията на селскостопанските процеси. За това и техническата въоръженост на машинно-тракторния парк с всяка изминава година се увеличава. Кооперативните стопанства вече разполагат с 5300 трактори (приведени към 15 к. с.), 750 комбайни, голям брой автомобили и ремакетата и хиляди други селскостопански машини. На 1000 дека обработваема земя се падат по 2,2 броя условни трактори.

Задачата сега е да се обърне сериозно внимание и се положат максимум усилия за най-рационално използване на техниката. Стопанствата, които умело съчетават прогресивната технология и съвременните методи на организацията на труда с високопроизводителното използване на машините, от година на година получават все по-високи добиви като ТКЗС в Ресен, Моравя, Полски Сеновец и други.

Слабо зено при прилагането на комплексната механизация е недостатъчно използване на тракторите, което през миналата година за окръга е едва 53 на сто. Производителността на труда не съответствува на енергопосрещеността на машинния парк, разходът на труд при обработката на основните селскостопански култури е все още голям. Това налага да се вземат бързи мерки за по-широко внедряване на комплексната механизация.

Голям резерв е палетизацията, чието приложение през миналата година в ТКЗС — Ресен, Сграхилово, Камен, Джулюница и другаде даде много добри резултати. Чрез прилагане на палетизацията при брането на средноранните домати производителността на труда се увеличава над 2 пъти, а при товароразтоварните работи — над 3 пъти. Тази година палетизацията ще се приложи масово при брането на доматите и пипера, а в отделни стопанства — на още по-широк фронт. За целта стопанствата трябва да осигурят необходимия брой саморазтоварващи се ремаркета, бокс-палети, високоповдигащи и пластмасови кофи. В това направление най-добре е организирана работата в АПК — Стражица.

Нова и перспективна технология, която трябва да се внедри тази година, е и палетизацията при брането на грозде за промишлена

преработка. Миналата година по тази технология се работи само в ТКЗС — Стражица, където се получиха добри резултати. За нейното масово приложение сега започна и изработването на необходимия брой контейнери.

В стопанствата тази година ще се използват и нови приспособления, които ще се намалят загубите при прибирането на реколтата. В лозарството ще се внедрят универсални напесни лозарски машини УНЛМ-2 с автоматично отклоняване се работни органи.

Възникващият прилагане на промишлени методи на производство има и използването на нови трактори, комбайни и селскостопански машини. Стопанствата тази година ще получат нови, по-мощни съветски

трактори „Белорус“ ЮМЗ-6Д. По блоковете на ДЗС „Сувата“ ще работи богатият на съветското машинно строене — трактор К-700. От прибиращата техника новост ще бъде цвеклокомбайнът КС-6 с производствено тегло 80 дека на смяна. Нова е и джудованата инсталация ДДА-100, предназначена за зеленчукопроизводството.

Армията на механизаторите тази година ще се увеличи с нови 1200 човека, които се обучават в шестмесечните курсове към ТКЗС и ДЗС. Обогатили своите знания и в курсовете за преквалификация, механизаторите уверено ще седнат зад кормилото на машините. И уверено ще тръгнат към нови успехи в големият на изпълнение на Родината.

Инж. ДИМО КОНАКЧИЕВ

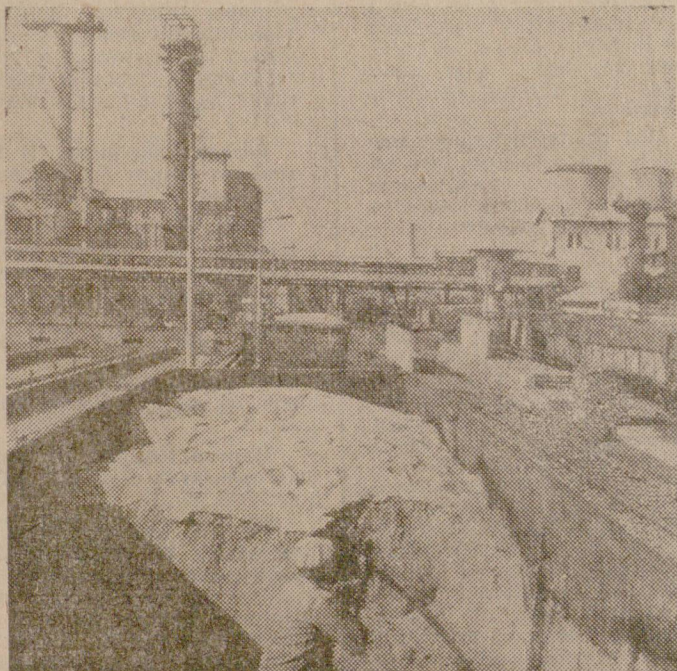
Високо отличие

През четвъртото тримесечие на 1971 година колективът на Завода за запаметяващи устройства — Велико Търново изпълни плана за общата промишлена продукция 111,9 на сто, за средната изработка на едно лице от промишлено-производствения персонал — 123 на сто, за рентабилността, измерена чрез печалбата на сто лева производствени фондове — 137 на сто, за производителността на труда, измерена чрез общия

доход на едно лице от промишлено-производствения персонал — 203 на сто. Цялата продукция е качествена и не е получена нито една рекламация.

За тези високи успехи на завода е присъдено почетно звание на Министерския съвет и Централния съвет на Българските професии.

Николина ВАСИЛЕВА

ЦВЕКЛОПРОИЗВОДИТЕЛИ ОБМЕНЯТ ОПИТ

ТКЗС-Моравя се наложиха като един от най-добрите цвеклопроизводители в окръга. Усъвършенстването на техниката и пълната механизация на процесите доведоха до рязко повишаване на производствено-техническия напредък на труда. Сега в Моравя 100 кг цвекло се произвежда само за 48 минути, като същевременно и добивът е 4800 кг от дека.

За да обменят опит, вчера в Моравя се събраха представители на стопанствата от същия селскостопански комплекс, които се запознаха с технологията на производство на захарното цвекло.

(Соб. инф.)

Десетина дни откакто е започнала преработката на кубинска захар в Захарния комбинат — Горна Оряховица. Трудният колектив прави всичко, щото навреме да се разтоварва суровината, бързо и без загуби да се преработи.

На двете механизирани разтоварващи сега настига е „горещо“. Всяка минута е скъпа. Нужно е срочно да се осъществяват десетки вагони. С тази задача добре се справят хората, ръководени от Огнян Петров, които обработват за една смяна по 12—13 вагона с вместимост по 58 тона.

Сега заводът работи ритмично. Колективът ще изпълни дадената дума. В срок ще завърши преработката на кубинската захар.

Николай КАЧАКОВ

ЗА ПО-ВИСОКА РЕНТАБИЛНОСТ В ПТИЦЕВЪДСТВОТО

Последните години колективът на птицевъдната ферма в Масларево завоюва високи резултати и своята производствена дейност и се нареди на челно място в окръга. Във връзка с това представителят на редакцията Илия Монов се срещна с бригадара на птицевъдната ферма Иван ПЕТКОВ и води с него разговор за организационните на труда, изпълнението на плановите задачи и за по-нататъшното развитие на постигнатите успехи. Ето какво сподели той:

В нашата птицевъдната ферма се отглеждат 20 000 кокошки носачки и 100 000 пилета, за да не лека, защото ползваме полумеханизация на трудовите процеси. Това ни връзва ръцете и един гледач например се грижи за 2503 носачки. Въпреки това рентабилността на фермата е много добра. Тя е плод на многогодишния опит на птицевъдните и тяхната висока съзнателност. По-вече от тях работят тук от 7—8 години, почти от създаването на фермата, като Ангел Мелетев, Тодорка Денчева, Йорданка Ангелова. По-голямата е текущността при гледането на пилетата, но и тук Йорданка Стефанова има вече трудов стаж над 12 години. Такъв човек познава тънкостите на своята професия, обича я и изпитва гордост от нея. Ангел Мелетев например през миналата година получи по 241 яйце от носачка, макар да работеше при най-лоши условия. И това е от цялото му стадо 5000 кокошки. Неговата обща продукция за годината е 71 602 лв., чистата продукция — 35 436 лв., а чистият доход — 31 011 лв. Цифри, които убеждават и доказват ролята на уменията в производството.

Друго важно условие е изграждането на деен и инициативен бригаден съвет. Посредством него ние осъществяваме колективното ръководство във фермата. В съвета се обсъждат всички въпроси, които се отнасят до работата и задачите, до подобряване условията за хората. Всички отчети за съвещаването и изпълнението на производствения план, решенията за награждаване на първенците се обсъждат задълбочено в бригадния съвет. Това ни помага да укрепваме вярата на хората и да ги импулсираме.

Вска събота от 11 часа, без изключение, всички бригадни гледачи се събират на производство.

Творчески разговор на журналисти

Вчера във Велико Търново започна творчески разговор на журналисти от окръжните вестници „Борба“, „Септемврийска победа“, „Плевен“, „Заря на комунизма“, „Ловеч“ и „Балканско знаме“ — Габрово, от градските вестници „Дунавско дело“ — Свищов, „Росица“ — Севлиево и местните вестници във Велико Търновски окръг.

Гости на срещата бяха и представители на в. „Знаме на комунизма“ — Търговище. Любомир Кънчев, секретар на секция „Хумор и сатира“ при Съюза на българските журналисти говори за състоянието и задачите на хумора и сатирата в четирите окръжни вестници. Художникът Слави Митев, карикатурист във

ствено съвещание за отчет и поставяне на нови задачи. Тук се връщат и флагащата на първенците. В края на всеки месец резултатите се отчитат с писмен доклад и на най-добрите се дават парични награди. Макар и минимални, те са израз на благодарност и признание към труда на хората.

както бригадир на фермата работя от началото на 1969 г. Първите стъпки бяха трудни. Една трета от кокошките бяха стари и планът за яйцата не беше изпълнен. Това видяхме навреме и очистихме стадата от непродуктивните носачки, като осигурихме достатъчно пилета за ремонт. Подобриме грижите и снижихме смъртността. На следващата година преизчислихме плана с 200 000 яйца, като предадохме 4 500 000. Миналата година всеки член на нашия колектив осигури чиста печалба на ТКЗС в размер на 230 лв.

От началото на тази година графика за яйцата се изпълнява ритмично. Заложили сме достатъчно пилета за ремонт, така че нямаме основание за тревога по изпълнението на плана. Предстои ни да преминем към календарното отглеждане на кокошките-носачки, като по този начин ще ги увеличим на 60 000. Разбира се, това е задача, към която ще пристъпим в края на тази и началото на идната година. Предвиждаме пълна механизация във фермата и по изчисления план да осигуриме около 12 000 лева допълнителна чиста продукция. Това ще постигнем без допълнително строителство, по пътя на намаляване смъртността и с подобряване на технологията при храненето и отглеждането.

Сериозни затруднения обаче срещаме при снабдяването с фуражни смеси.

Бихме могли да избегнем кръстосания превоз — да возим зърно до заводите, а да връщаме смеси — когато имаме собствен цех, който би задоволил напълно и ритмично нуждите ни. При това той е оборудван и има капацитет да произвежда смеси за птици. Така бихме снижили разходите, да подобрим храненето и от друга страна да улесним заводите. Но... да се надяваме, че този въпрос ще намери разрешение.

Хроника

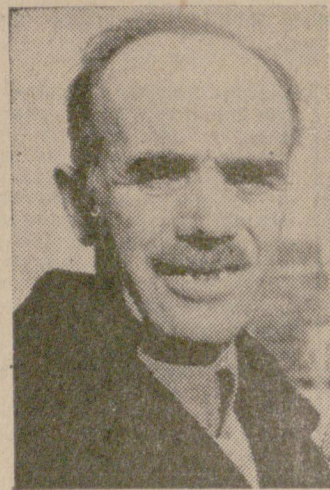
ЦИГУЛКОВ КОНЦЕРТ на изтънканата наша цигуларка Райна Манолова се състоя вчера в Павликени.

ЕСТРАДНИЯТ И ТАНЦОВИЯТ КОЛЕКТИВ „ОРБИТА“ при Младежкия дом на културата гостува вчера на трудеците се от Русала.

АНСАМБЪЛЪТ „СИДЕР ВОЙВОДА“ — Горна Оряховица в четвъртък изнесе голям концерт в Овча могила.

ТАНЦОВИЯТ КОЛЕКТИВ „ПОВЕДА“ към Профсъюза на културата — Велико Търново ще гостува днес във Вишовград.

Първенци - механизатори — 71

Трифон ТРИФОНОВ, механизатор от ТКЗС — Кирилчево, подготвил за състезание при отлично качество с трактор ДТ-54 8050 дека за 20 октомври.

Георги ЧОНЕВ, механизатор от ТКЗС — Самоводене, засял с трактор „Белорус“ при високо качество 8100 дека есенници до 24 октомври.

СРЕЩА С ГЕРОИЧНОТО МИНАЛО

В четвъртък скъп гост на трудеците се от Полски Тръмбеш беше Елена Джурова, участничка в народната съпротива 1941—1944 година. Тя има срещи с работниците от градския комитет на БКП и с партийните секретари от района, а след обяд в салона на народното читалище „Отец Паисий“ където присъстваха стотици граждани, бе обсъдена книгата „Мургаш“, на която е съавторка.

Това беше една възмущаваща среща с годините на нашето героично минало и подвига на партизаните от отряд „Чавдар“.

След доклада, изказванията и отговора на десетките въпроси Елена Джурова каза спомени за ония неповторими дни, когато се ковеше победата над монархо-фашизма у нас. Прожектиран бе филмът „Чавдарци“.

(Соб. инф.)

ИЗЛОЖБА НА ГЕРМАНСКИЯ КУЛТУРНО-ИНФОРМАЦИОНЕН ЦЕНТЪР

Вчера в зала 30 на Окръжния младежки дом на културата — Велико Търново бе открита фотозаполичка под надслов: „Как се изпълняват заветите на Георги Димитров в Германската демократична република“, уредена от културно-информационния център на ГДР в София.

Слово по този случай произнесе зам.-директорът на центъра Хорст Квешнинг. Изложени са 30 табла, които разказват за строителството на социализма в ГДР.

Надслова на изложбата и нейната тематика, предимно

младежка, са израз на почит към легендарния българин — водач и учител на нашия народ Георги Димитров и израз на топли чувства пред 90-годишнината от неговото рождение.

В сряда в аудитория 25 на Великотърновския университет „Кирил и Методий“ Х. Квешнинг говори пред студентите по някои проблеми на Германската демократична република.

(Соб. инф.)

Скъп гост на Велико Търново

От няколко дни скъп гост на Велико Търново е светският писател Семьон Иванович Шуртаков, член на Управлението на московските писатели и на РСФСР, който пребивава у нас по покана на Съюза на българските писатели.

Семьон Шуртаков е автор на повестите „Трудно лято“, „Подгонен“, „Къде отчува“

„Слънчицето“ и „Възвръщаща се любов“, печатана в сп. „Млада гвардия“, на сборника „Кузмински градини“, „Пътешествие на края на света“ и „Франция отблизо“.

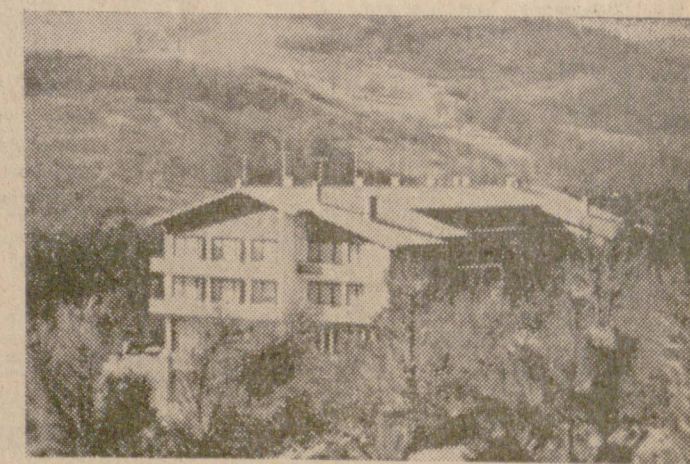
Скъпият гост се запозна със забележителностите на Велико Търново. Шипка, Ловеч и др.

(Соб. инф.)

17 — 23 март — Седмица

на българската архитектура

НОВА ПОЧИВНА СТАНЦИЯ

Курортният комплекс в село Вонеша вода се обогатява и разширява. Наскоро тук беше открита почивна станция на Окръжния народен съвет. Приобщена сполучливо към общия ансамбъл, тя е нова ценна придобивка.

Проектантът арх. Петър Матанов от Районната проектантска организация — Велико Търново, е вложил в нейния проект голямо умение и професионално майсторство. Сградата има 80 легла и при комфортно обзавеждане предлага отлична атмосфера за отдих и почивка. На разположение на почиващите са

предоставени обширен стол с модерна кухня, богата дневна за занимания и тихи игри.

За външното оформление удачно са подбрани материалите в естествен цвят и фактура — дърво, камък и видим бетон. Обширна тераса в партера приобщава сградата към терена.

Новата почивна станция е несъмнен успех на проектантския колектив и ще бъде жава място за почивка.

НА СНИМКАТА: Поглед към почивната станция.

Арх. Иван ЧОЛАКОВ

По случай 24 години от подписването на първия договор за дружба, сътрудничество и взаимопомощ между Съветския съюз и НР България

Великият син на България Георги Димитров каза: „За българския народ дружба със Съветския съюз е тъй жизнено необходима, както стъпчето и въздухът за всяко живо същество“.

След победата на Девото септемврийското народно въстание нашият народ видя в тази животворна дружба главната гаранция за своята свобода, независимост и преуспяване. И когато на 18 март 1948 година в Кремъл героят от Лайпциг, Георги Димитров подписа като министър-председател на България договора за дружба, сътрудничество и взаимопомощ между Съветския съюз и Народна република България, гледаните се от нашата страна манифестираха еднодушно безграничната си преданост и неизмерима привързаност към своя по-голям брат и приятел — великия Съветски съюз.

Договорът за дружба, сътрудничество и взаимопомощ между нашите две страни беше наистина „слънце и въздух“ за нашата изстрадала и обезправена родина, която по онова време се намираше на най-ниско стъпало на развитие. Договорът укрепваше исторически връзки на нашия народ с народите на могъщия Съветски съюз, отговаряше на жизнените им потребности и на техните сега от града и селото. Той стана възможност за разгръщане на творческите сили на народа ни, поел пътя на изграждане на социализма в нашата Родина.

Навършват се 24 години от подписването на този изключително важен за българския народ документ. За този кратък срок Народна република България си извоюва международен авторитет и уважение. Двете

братски партии: Българската комунистическа партия и Комунистическата партия на Съветския съюз са единомислени по всички жизнено важни въпроси на социалистическите страни, на световното комунистическо и работническо движение, на прогреса и мира.

В областта на икономиката дружба и сътрудничество ни със Съветския съюз се изрази на първо място в хранителните продукти, които ни изпратиха съветските колхозници в следвоенните години; в изобилието на суровините, в многобройните машини и съоръжения. Всяка година нараства стокообменът между нашите две страни. Днес не е така лесно, както в първите години от подписването на договора, да бъдат изброени всички предприятни, построени по съветски проекти: заводите и фабриките, където се работи по съветска технология. Да не говорим за многото български студенти и работници, които завършиха и завършват съветските университети или специализирани в различни области.

Икономическото сътрудничество между нашите две страни прераства в икономическа интеграция: интегрална в областта на машиностроенето и електропромислеността, в металургията и леката промишленост, в железопътния транспорт и химическата промишленост.

Сега в Съветския съюз работят над 13 000 българи на строежите на тежката, газова, горската и в други отрасли на народното стопанство. Между България и Съветския съюз са сключени споразумения за доставки на електроенергия за нашата страна, за съвместно изграждане на газопровод, за доставка на нефт и природен газ. За социалистическа България Съветският съюз е първият и единственият партньор.

Във всички области нашият външен облик се образува от отношенията с този велик социалистически стран.

През 1967 година Първият договор за приятелство, сътрудничество и взаимопомощ бе подновен. Вторият договор, подписан на 12 май 1967 година в София, черташе още по-светли перспективи, издига на по-висок етап братските връзки и взаимоотношения. Усилени са българските трудови вале и задълбочаване на братската дружба, са гаранции за икономическа и културен възход на Родина.

Всеки българин е закръпен с най-искрена почит и обич към Съветския съюз. На нашата обич съветските трудеци се отговарят с обич, на нашата вяроност — с вяроност навеки.

Р. ЯНОВСКА

МЕЖДУ ДВА СИГНАЛА

Идваха към много пъти в Ресен. Приличаха ме с хората, глътнали отивачност, топлината, с която посрещат. Сега личата им бяха строги. Разговори: кратки и делови.

В общинския народен съвет бе събран шабът на гражданската отбрана. Председателят Първан Божков бе прочел вече заповедта. Специалните от шаба свързваха многобройните невидими клетки на един сложен организъм, който винаги трябва да има готовност да действа като истински, един организъм, от който в трудни дни зависи животът на хиляди хора, съществуването на селището.

Телефонът продължително излъчваше съобщаваща теоретична думи. След малко един след друг дължините лица докладаха за извършеното, искаха помощ, поставяха нови задачи. Едно време с това се подготвяха силите и средствата на гражданската отбрана за успешно водене на спасителни работи.

Рядка беззвучна мъгла заблуждаше селото. Хора прибягваха, херметизираха магацините, водозащитниците, обориците. Подготвяха се укривания за населението.

След малко сивата пелена на мъглата бе разкъсана от продължителния вой на сирените.

„Внимание!... Внимание!... Въздушна опасност!...“ — предупредяваха строгият, но спокоен глас на говорителя от радиовъзела.

И селото изведнаж обезлюдя. Самотни и празни стърчаха големите му нови къщи. Пуст и глух беше площадът. Само тук-там се виждаха хора с червени ленти на ръцете, които бяха над обществено и лично имущество.

Силни взривове разтърсиха въздуха. В шаба едно след друго пристигаха съобщенията:

— Над селото е извършено въздушно нападение. В един

на от сградите — силни разрушения. В изобитното помещение има затрупани хора.

— В източния край е избухнал пожар.

— В стопанския двор — химическо огнище, заражено с бойни отровни вещества.

След изясняване на обстановката свързките веднага отнесоха решението на шаба за извършване на спасителни работи.

Хора с противогази и защитно облекло бързо изправиха към огнищата на пожара. Селският отряд действаше умело и съвместно. Човешката смелост, хладнокръвие и машинните застаниха срещу огнената стихия. От разрушената сграда извадиха „затрупаните“. Сандружничките даваха първа помощ на „ранените“ и ги отпращаха в медицинския пункт. В стопанския двор обеззаразяваха „обработваха“ пострадали животни, даваха им ветеринарна помощ. Хора и техника отново бяха обединили силите си.

Под ръководството на специалните от шаба, формираните на гражданската отбрана извършиха спасителни работи успешно.

И след сигнала „отбой“ селото отново оживя. Обикновеният работен ден за кооператорите и работниците, нарушен от едно учение по гражданска отбрана, продължи. А учението, което имаше за цел да покаже на началниците на гражданската отбрана и началник-щабовете от някои селски общински народни съвети в окръга организацията, методиката и начините за действие в такава обстановка, да тренира личния състав от формираните и населението, да се затвърдят практическите знания и умения, показва възрастна новия смисъл на думите на великия руски философ: „Повече пот в учението, по-малко кръв в боя!“.

Емилия ГУГОВА

Ся: Николай КАЧАКОВ

НАКРАТКО

В чест на 94-годишнината от освобождението на България от османско иго. 30-годишнината от създаването на Отечествен фронт и 90-годишнината от рождението на Георги Димитров, самодейците от село Патреш подготвиха и изнесоха богата драматично-музикална програма.

Народните песни, буйните северняшки хора и оригиналните драматични постановки възкресиха по неповторим начин обаянието на нашето героично минало, славата и могъществото на нашия народ.

Пенчо ЛУНДЖЕВ

Неотдавна в Горна Липница гостува професионален танцов ансамбъл „Победа“ от Велико Търново. Ръководител Иван Донков. Кръпните стъпки, омайващите плетеници

на танците от всички краища на родината в продължение на два часа възбуждаха зрителите.

Никола СЕРАФИМОВ

Преди няколко дена са модният театрален състав в Павликени представи пиесата „Вечни са наши деца“ от Д. Папурков.

За създаването на този спектакъл постановкичките и всички участници са работили упорито. За хубавото представяне особено много попринася игра на самодейците Стефан Стойков, Донка Кулинска, Пенчо Генев, Спас Филипов, Върбан Ботев, Венета Борисова, Радмир Велев и др.

Васил ИЛАРИОНОВ

ТУРИСТИЧЕСКИ СЕЗОН

Пролетта вече чука на прозорците на древния Търнов град. Младите хора редом с мартениците са окъчили гърдите си с кокичета и синчеци — предвестници на най-хубавия сезон на родината. Скоро край стрехите на старинните къщи ще закръжат немирни ластовици, а заедно с тях ще пристигнат и пъстри ята на туристите от близки и далечни страни. Преминали хиляди километри, те идват да се срещнат със слънчева България, да се запознаят отблизо със славното минало и героичното настояще на гостоприимния български народ.

Винаги съм изпитвал нескрита радост, когато наши и чуждестранни туристи споделят възторга си от живописното местоположение на този неповторим град, от неговата богата и многовековна култура, от патристичните чувства на неговите жители, които за нищо в света не биха се разделили с неговата романтика. Но не са малко и случаите, когато с огорчение съм слушал посетители на Велико Търново да се разделят с него оскърбени от дребни наглед неща — лошо обслужване в хотела, в ресторанта, в сладкарницата, нередовен транспорт и какви ли не други нередности, с които сме свикнали и не ни правят впечатление.

Струва ми се, че е дошло времето да поговорим за „дребните неща“. За това искам да се възползувам от страниците на вестник „Борба“ и да поставя пред нашата обществена мисъл един назрял въпрос:

ГОТОВ ЛИ Е НАШИЯТ ГРАД ЗА ТУРИСТИЧЕСКИ СЕЗОН??

Отговорът на този въпрос можем да получим веднага. До степен е само да прекосям надлъж и шир града, в който живеем и да се възбудим по-внимателно около себе си, за да се убедим колко много

„дребни неща“ чакат с решение. Фонът на една стина голямо строителство, загрозен от разбити и непоправими тротоари, изоставени улици, амбалаж, разнокалибрени будки в съседство с красиви обществени сгради и паметници на културата, изпънени рекламни табла, украсени с некрополи. Единствената главна улица е отдавна озеблена с декоративни дървета, но от години короните им не се почитват и на много от тях птиците са свили гнезда. Фасадите на някои от къщите около най-оживените площади са порутени и грозят живописната панорама в града. Любопитният турист, който за първи път идва в старата българска столица, трудно се ориентира, защото указателните знаци към музеите и старинните са твърде малко, а доколкото ги има, не са в добро състояние. Едва ли има гост или чуждестранен турист, който да не е посетил историческия храм Царевец. Но след като се е изкачвал по неговите стръмени пътеки през нажежените летни дни, няма къде да утоли жаждата си. Тази отговор на задача е възложена на безотговорни хора от разностранна търговия.

Обикновено явление е и липсата на носен пътеводител или брошура, която посетителят иска да отнесе със себе си или да прочете преди да се изкачи на Царевец и да прекрочи прага на музеите. Необходимо е окръжното предприятие „Печатни произведения“ да осигури навреме пътеводители, албуми, диплянки и т. н. и на чужди езици, които да доставят във всички книжарници и на вилони в града.

Мисля, че изброените до тук „дребни“ слабости не се нуждаят от коментар. Те трябва час по-скоро да се отстранят, защото грозят хубавото лице на Велико Търново, град който заслужава по-големи грижи, почит и уважение.

Денчо Ил. КУЦАРОВ

Борба: Повдигнатият въпрос е навременен и редакцията с готовност ще помести и други материали, свързани с развитието на града като исторически, културен и туристически център.

КОНКУРС

За повишаване противопожарната бдителност, което ще доведе до намаляване на пожарите от небрежност, управление „Противопожарна охрана“ — МВР организира конкурс за публикувани във вестниците и излъчени по радиото и телевизията фейлетони с противопожарна тематика.

Конкурсът ще приключи на 1 септември 1972 г. Желаещите да участват в него до 20 септември да изпратят в управление „Противопожарна охрана“ — МВР, ул. Индже войвода 2 — София по един екземпляр от вестниците, в които са публикувани фейлетоните, а излъчението по радиото и телевизията да бъдат заверени от ръководството им.

Ще бъдат раздадени следните награди:

Първа награда	150 лв.
Втора награда	100 лв.
Трета награда	80 лв.
Пет поощрения по 40 и 50 лв.	

Общински народен съвет — Велико Търново

търси

да назначи ПРАВОСПОСОБЕН ОГНИК за Детска ясла № 5 на ул. „Балванска битка“.

Заплащане съгласно щатната таблица.

Постъпване веднага.

Справка на телефони 2-24-97 и 2-04-24.

2 — 2

ДА БЪДЕМ СТОПАНИ НА ВСЯКЪДЕ

Шестата отчетно-изборна конференция на окръжната организация на Отечествен фронт прие призив за най-активно участие в разгорялото се социалистическо съревнование, за разкриване на нови източници и възможности за още по-динамично развитие на Великотърновския окръг.

Ето каква цел се поставя пред трудеците се от нашия окръг:

През 1972 година да се направят 247 170 кв. м тротоари, до края на шестата петилетка — 748 000 кв. м, тротоарно-каменна настилка на улиците — 358 000 кв. м, а до края на 1975 година — 976 500 кв. м; асфалтов настилки на улици — 496 000 кв. м. През тази година да се създадат 170 дка нови градини и паркове, да се засадят 112 хиляди дървета.

Да се подготвят 2600 дка за ландшафтно залесяване около населените места.

В помощ на селското стопанство чрез бригади и механизирани на незаеята работна ръка през върховите моменти на годината да се отработят 500 000 трудов дни.

Да се изкупят от личните стопанства 2300 тона месо.

Да се раздадат на стопаните през настоящата година 1 930 000 малки пилета.

Още повече да се поощри организацията и се осигури събирането и изкупуването на 460 тона билки — липов цвят, шипки, лайка, мента.

От градското население да се изкупят 3030 тона вторични суровини, а от селското — 1730 тона.

Основният смисъл на призива, неговото главно съдържание, това е: по-нататъшното благоустрояване, опазване, хигиенизиране и разкриване на населените места, приважане в

образцов вид на нашите градове, села, квартали, предприятия, стопански дворове. Една цел, която не ни е чужда. Защото чистотата е влязла като съставна част в нашия бит. Тя е една от най-отличителните, определящи черти в нравствения облик на българина.

И ако сега тази тема се постави с известна острота, то е защото не са малко тия, на които е приятен уютът в собствения дом, но нехаят за чистотата на населеното място, където живеят, на своята улица, своя квартал. А нали и тук те са стопаните. И не трябва ли да ни боли, когато видяме безредието, лошата хигиена около нас.

На всеки прави приятно впечатление, когато влезе в двора на текстилната фабрика „Васил Мавриков“. Изпитва едно блаженство, когато седне в малкото парче до предвратната. Ухае на цветя, дърветата пускат леки сенки. От шадраването вода леко ромоли. Колкото и да е уморен човек — успокоява се. Сякаш се намира сред природата. И му става драго, защото чувствуваша рътката на добрия стопанин. Работниците милеят за фабриката. Затова и навред е уютно, подредено.

Но в колко предприятия е създаден такъв ред. А само там ли? Нима добре са уредени улиците, където живеем, нашите селища.

Ето — за това става въпрос. Да бъдем стопани не само в своя дом, а навсякъде.

Фабрика „Васил Коларов“ — Велико Търново

има

вакантни следните длъжности:

ЧЕТИРИМА СЕКЦИОННИ МАШИНИСТИ

ЧЕТИРИМА МЕХАНИЦИ НА СМЕНИ

Кандидатите трябва да имат завършено средно-техническо или средно реално образование и да са отбили военната си служба.

След заемането на горните длъжности ще се организира тримесечен курс с откъсване от производството по поддържане, обслужване и управление на новите японски свилоточни агрегати.

Срок за подаване молби и автобиографии — до 20 III. 1972 година.

Справки: „Личен състав“, телефон 2-11-85.

2 — 2

Стопанска дирекция „Местна (държавна и кооперативна) промишленост и комунално-битови услуги“ — Велико Търново

търси

да назначи

ПАРКЕТОЧИСТКА

в административната сграда.

Заплащане по штат.

Справка на телефон 2-05-04.

3 — 2

Механичен завод

— Лясковев

търси

да назначи

1. Майстор-готвачи — 2

2. Тракторист

3. Общи работници за зеленчуковата градина — 5

4. Работници — мъже и жени — за производството с квалификация и без квалификация, неограничен брой

Заплащане според щата.

Справки: „Личен състав“ на завода.

6 — 4

